

Nasycení zástupů

Jan 6, 3-14

Originál

3 Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. 4 Byly blízko židovské svátky velikonoční. 5 Když se Ježíš rozhlédl a viděl, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?“ 6 To však řekl, aby ho zkoušel; sám totiž věděl, co chce učinit. 7 Filip mu odpověděl: „Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“ 8 Řekne mu jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: 9 „Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí!“ 10 Ježíš řekl: „Ať se všichni posadí!“ Na tom místě bylo mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. 11 Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdíl ječícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. 12 Když se nasýtli, řekl svým učedníkům: „Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar!“ 13 Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly. 14 Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: „Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!“

Parabible

Ježíš řekl svým učedníkům: „Amen, amen, pravím vám, sbalte se a ještě před Velikonocema jdeme na víkendovku.“

„Pane Ježíši, a kolik nás zase bude?“, ptali se učedníci. Někteří měli totiž hrůzu ze zástupů, protože pár apoštolů trpělo sociální fóbií a pár z nich byli vyloženě asociálové.

„Amen, amen, nebojte se, bude to klasickéj formát 12 plus 1, uděláme menší výšlap na kopec u jezera, popovídáme o životě (pozemským i věčným), zkusíte najít kešku a v neděli večer už budete

zase ve svý postýlce.“

To apoštoly uklidnilo a vyrazili. Když ovšem došli na horu a chtěli si sednout v altánku s vyhlídkou na Tiberiádské jezero, viděli, že je tam lidí jako psů. Filip totiž jako vždycky výpravu nasdílel na facebooku, protože měl mírnou formu netolismu, což je zjednodušeně řečeno behaviorální druh závislosti na sociálních sítích. Zkrátka když zrovna neposlouchal Ježíše, tak ujížděl na fejsu.

Naprostá většina těch lidí tam přišla jen tak ze zvědavosti, protože nechtěli utrácet za lístky do cirkusu a z doslechu věděli, že Ježíš je fakt dobrej kouzelník. Navíc tam byli ale i Ježíšovi sympatizanti (těch už bylo podstatně méně) a pak také sponzoři a dárci (těch tam bylo nejméně).

„Amen, amen, Filipe, kde a hlavně za co chceš teď nakoupit něco k snědku? Jestli jsi to, ty kluku, s tím sdílením trochu nepřehnal.“

Ježíš to řekl ale schválně, protože ve skutečnosti měl radost, že se v té oblasti sešlo docela dost akčních lidí a plán na občerstvení měl na rozdíl od Filipa taky.

Filip se snažil něco vygúglit, ale když si všechno sečetl, vynásobil a rozpočítal, tak zjistil, že i když by vyjednal v pekárně u Odkolka výraznou množstevní slevu (což samo o sobě bylo dost nepravděpodobné, protože Odkolek mezi sponzory nepatřil), tak by to pro to množství lidí stálo asi tak čtvrt milionu, a to by na každýho vyšly tak dva krajíčky.

Ondřej, který byl vyhlášený vtipálek (což si ale nikdo další kromě něj nemyslel), volal: „Jsme zachráněni, našel jsem jednoho kluka, má pět chlebů a dvě ryby. To nemůže sám sníst. Hahaha.“

Ježíš jim řekl: „Amen, amen, máte štěstí, že mám smysl pro humor, a taky že mám rád lidi. Přiveďte sem toho kluka, kterej má z celýho zástupu nejvíc rozumu.“ Někteří učedníci se vymlouvali, že mají rozumu ještě víc než to dítě, a že chleba nebrali jenom proto, že přece na jedné z přednášek Ježíš říkal, že nejen chlebem je živ člověk.

Kluk měl nejdřív strach, že mu to všechno sní, ale to ho přešlo, protože Ježíš vzal chleby, vzdal díky a rozdíl sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl a nejen že neubývalo, ono dokonce přibývalo.

Ještě když všichni jedli, počet Ježíšových sympatizantů vzrůstal. „To je ten prorok, přesně takového potřebujeme“, křičeli lidé, někteří ještě s plnou pusou.

„Neblázněte přece,“ snažili se napomínat dav členové Palestinské učené společnosti, Židovského evolucionistického kroužku, Tiberiádské akademie a všichni ti, kteří ví, že každý takzvaný zázrak se přece dá snadno vysvětlit přirozeně. „Takovej David Copperfield vám to vsugeruje třeba i s uzemým. Prostě jsme podleli masovému psychickému jevu, to není nic jinýho než iluze a davová psychóza.“

Ježíš docela potichu řekl: „Amen, amen, jestli má cenu vám něco povídat. Teď vy kluci apoštolský místo hledání kešky nasbírejte ty nedojeděný chleby, ať nic nepřijde nazmar.“

Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly.

„Docela dobrý odpoledne“, říkali jedni. „Je to Prorok, to přece nemůže být iluze“, říkali druzí. A Filip z toho byl tak pryč, že nevzpomněl ani na selfíčko, které by pak sdílel na fejsu. Dokonce si i natvrdo vypnul mobil a jen tak se modlil...

Varianta 2

Ježíš odešel na druhý břeh Vltavy v Praze. Šel za ním veliký zástup, poněvadž věděli o jeho zázracích. Ježíš nastoupil se svými učedníky do lanovky, která je vyvezla na Petřín. Tam si sedli na lavičku blízko zrcadlového bludiště. Blížily se svátky. Ježíš se rozhlédl na Prahu a viděl, jak k němu jde veliký zástup. Fíla mu řekl: „Mistře, kde nakoupíme jídlo pro ten zástup, naše úspory z kasičky nám nebudou stačit“. Ondra mu řekl, že je tu nákej kid, kterej má 5 kaiserek a 2 rybí prsty. Ježíš promluvil k lidu:

„Můj drahý lidu,
dnes to nebude mít chybu,
mám tu rybí prstíky,
pro hladové tlaminky,
také kaiserek mám plnou hrstku,
nasytím vás aspoň trošku.“

Po tomto výroku Ježíš sklídl veliký aplaus a následně směrem přes Nebozízek až dolů na Újezd, poslal koše s kaiserkami a rybími prsty které byly bezedné, jak kelímek v KFCéčku. A tak se lidé najedli a poznali, že Ježíš je skutečně Boží syn. Ježíš s jeho učedníky nasedli na vlak a jeli zpátky do Slezska, odkud pocházel.

Když se ta diskuze o NFT trochu rozjela (a Ondřej už začal kreslit první koncepty sběratelské série „Zázraky v pixelu“), objevil se na místě delegát Farizejské komise pro duchovní korektnost a začal se rozhlížet velmi nespokojeně.

„Bratři a sestry,“ pronesl hlasem, který zněl jako napůl přednes, napůl úřední zápis, „shromáždili jsme se zde kvůli jednomu nebezpečnému trendu. Hovoří se tu o... N-F-T. A ptáme se: není to snad *Nezpochybnitelný Fetišický Trend*?“

Lidé ztichli. I Ježíš se zastavil uprostřed věty.

Farizej pokračoval: „Copak nám už Mojžíš nepřikázal: ‚Nevytvoříš si modlu, žádný obrázek, ani jpeg na blockchainu?‘ A přesto zde, na veřejném prostranství, probíhá duchovní hazard s obrázky opic, lvů, a co hůř – pixelovými rybami.“

Ježíš si klidně klekl k malému chlapci, který si kreslil do písku, a pak se zeptal: „A řekni mi, učitelé zákona, co je modla? Je to obrázek? Nebo to je to, co si někdo plete s Bohem?“

Farizej se zarazil. „No... no... je to... všechno, co nás odvádí od Hospodina!“

Ježíš přikývl. „Správně. Tak tedy – jestli se někdo klaní obrázku opice víc než živému člověku, který má hlad, pak to není chyba opice. Je to chyba srdce.“

V davu se ozvalo ticho a pak jeden hlasitý „uff“ – to se právě Ondřej snažil smazat svůj košík s objednávkou na NFT „Ježíš kráčí po vodě – animated edition“.

Farizej ale neustupoval: „Ale co tedy navrhuješ, učiteli? Máme se vzdát zákona a dovolit lidem vytvářet tokeny všeho druhu?“

Ježíš se usmál: „Neříkám, že máte vše schválit. Ale než něco zakážete, pochopte proč to lidi dělají. A pak jim ukažte něco, co má větší hodnotu. Ne na blockchainu, ale v srdci.“

A v tu chvíli přiběhl jeden chlapec a řekl: „Mistře! Našli jsme schovanou kešku! Byla v dutině fíkovníku a je v ní svitek s nápisem: *Hledáš poklad? Začni u sebe.*“

Ježíš se pousmál, přikývl a dodal: „Amen, amen, NFT vám ukáže, co kdo vlastní. Ale keš vám připomene, co hledáte.“

A Ondřej to tentokrát fakt nesdílel. Jen si sedl vedle toho kluka a tiše si řekl: „Možná bych měl začít víc kešovat a míň hashovat.“

Lukáš 1: Když anděl přijde, a ty nemáš připravenou odpověď **Podtitul:** Zákulisí dvou zázračných těhotenství, jednoho zmlknutého kněze a dívky, co řekla *,„OK, Bože“*

1. Zachariáš, ten nejnepřesvědčivější prorok ever

Začíná to docela stylově. Starý kněz jménem Zachariáš si odslouží svou službu v chrámu, pálí kadidlo, lidi čekají venku – a najednou *poof!* Anděl.

A anděl říká něco jako:

„Gratuluju, budeš táta! I když vám už z lékařského hlediska dávno došel limit.“

Zachariáš (realista století) na to:

„Jako vážně? Nevidíš, kolik mi je?“

A tak ho anděl utne:

„Budeš mlčet, kámo. Devět měsíců žádné komentáře. Překvapil jsi archanděla, teď máš ticho za trest.“

Poznámka: Modlitba za dítě = vysoké riziko ztráty hlasu, pokud jste sarkastický.

2. Marie a její *,„Uhm... jak by to asi tak šlo?“*

O pár měsíců později jde Gabriel do Nazareta. A tam máme Marii – mladou dívku bez jakýchkoli zvláštních titulů, influencerství nebo chrámových VIP známek.

Anděl na ni spustí:

„Zdravím tě, milostiplná!“

A Marie na to (volně parafrázováno):

„Ehm... cože?“

Gabriel pokračuje:

„Porodíš Syna Nejvyššího. On bude král navždy.“

Marie:

„Ale já... jako... nemám manžela, víš jak.“

Gabriel:

„To se neboj. Duch svatý to zařídí. A tvá příbuzná Alžběta? Ta, co nemohla mít děti? Už je taky těhotná.“

A Marie řekne tu nejsilnější větu celého textu:

„Ať se mi stane podle tvého slova.“

(*aka „OK, Bože, jdu do toho“*)

—

3. Dvě těhotné, jeden chvalozpěv a spousta emoce

Marie se hned vydá za Alžbětou. A když tam dojde, malý Jan v břiše Alžběty začne skákat radostí. (Ten se prostě už tehdy těšil na Ježíše.)

Alžběta plná Ducha svatého zvolá:

„Požehnaná jsi mezi ženami!“

Marie odpovídá chvalozpěvem – tzv. Magnificat. A tam shrne celou Boží strategii:

- Bohatým ubere, chudé pozvedne. - Hladové nakrmí, pyšné pošle domů s prázdným talířem. - Bůh si vybral pokorné, ne slavné.

(Jako by řekla: „Bůh nehraje na známá jména. Hraje na víru.“)

—

4. Zázrak číslo 1 je doručen: Jan Křtitel

Devět měsíců mlčení a bum – Alžběta rodí. Všichni čekají, že dítě se bude jmenovat Zachariáš junior.

Ale ona:

„Ne. Jan.“

A lidi na to:

„Cože? V rodině žádný Jan není. To přece nejde!“

Zachariáš to potvrdí psaním a v tu chvíli – hlas zpět! A hned začne prorokovat o tom, co všechno Jan bude dělat. Jakože připraví cestu Pánu, bude prorok, pomůže lidem pochopit, že Bůh je s nimi.

—

Co si z toho vzít? (nepočítejte s tím, že vám přijde anděl – ale kdyby jo:)

- **Zachariáš** – i zbožní lidé mají pochyby. A Bůh je přesto používá. - **Marie** – někdy stačí říct „ano“, i když netušíš, co všechno tím začíná. - **Alžběta** – zázraky přichází v tichu. A pak se najednou všechno pohne. - **Bůh** – nevybírání „připravené“, ale připravuje „vybrané“.

—

Hodnocení kapitoly:

☐ Emoce: 9/10 (překvapení, radost, šok, slzy štěstí) ☐ Drama: 8/10 (mlčení, andělé, těhotenství) ☐ Čtivost: 10/10 (jako scénář k vánočnímu filmu – akorát bez sobů)

Nejlepší věta: > *„Ať se mi stane podle tvého slova.“* (*Marie, nejtěžší a nejodvážnější souhlas v dějinách lidstva.*)

Tady máš **Lukáše 2** v tom samém odlehčeném stylu:

—

Lukáš 2: Když se Bůh narodí v chlévě **Podtitul:** A vy si myslíte, že vaše Vánoce jsou skromné...

—

1. Sčítání lidu a sčítání nervů

Císař Augustus se rozhodne, že chce vědět, kolik má daňových poplatníků, takže všichni musí na cestu – i těhotná Marie. Josef vezme Marii na oslátku (nebo pěšky, protože low-cost verze) do Betléma, města Davidova, protože tam měl trvalé bydliště.

Tam samozřejmě narváno. Všude. Airbnb nefunguje, hotely plné, žádná babička, žádný gauč. Nakonec najdou přístřeší ve stáji. A ano, Ježíš se narodí mezi zvířaty, seno a hromady hnoje.

„A položila ho do jeslí...“

(Moderněji: *„Neměli postýlku, tak ho uložili do krmelce.“*)

Takže když příště vaše dítě nedostane postel v IKEA stylu, nezoufejte – Boží Syn taky začínal v žlabu.

2. Pastýři, co byli první na místě

Ve stejnou dobu, někde za městem, pár pastýřů drží noční šichtu. Najednou – světlo, anděl a totální šok.

*„Nebojte se!“ (První pravidlo každého nebeského zjevení: začni uklidněním.)

„Narodil se vám Spasitel, Kristus Pán.“

A protože jeden anděl nestačí, přiletí celý nebeský sbor a spustí koncert, který by strčil do kapsy i Coldplay:

„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle!“

Pastýři si řeknou: *„Jdem na to zkouknout.“* A tak vyrazí a najdou Marie, Josefa a dítě v jeslích, jak bylo slíbeno. A pak to všude vykládají. Spoiler: lidi jsou dost překvapení.

3. Marie si to ukládá do vnitřního cloudu

Uprostřed všeho toho chaosu a pozornosti si Marie nedělá selfíčka ani nepostuje stories, ale:

„To všechno uchovávala v srdci a přemýšlela o tom.“

(*jinými slovy: silent mode, ale uvnitř jede hluboká teologie.*)

4. Obřízka, chrám a dva staří proroci

O osm dní později přichází na řadu obřízka. Jméno? **Ježíš**. (Jak anděl slíbil. Žádný kreativní brainstorming nebyl třeba.)

Pak přinesou dítě do chrámu, jak káže zákon. A tam čeká Simeon – starý muž, který měl od Ducha svatého slíbeno, že nezemře, dokud neuvidí Mesiáše. Vezme Ježíše do náruče a říká:

„Teď už můžu v klidu zemřít. Viděl jsem spásu.“

(Nic proti, ale říkat tohle rodičům novorozence je trochu morbidní.)

Vedle je prorokyně Anna – 84 let, vdova a full-time chrámová modlitebnice. Vidí Ježíše a hned začíná děkovat a mluvit o něm všem, kdo toužili po záchraně Izraele.

5. Když puberták zůstane v chrámu

Ježíš vyrostl. A v jeho dvanácti letech se celá rodina vydá na velikonoční pouť do Jeruzaléma. Po skončení slavností vyrážejí zpátky... ale zapomenou Ježíše.

Ano, Boží Syna nechají ve městě. A tři dny ho hledají! (Tohle by byl na rodičovském fóru pořádný flame.)

Najdou ho v chrámu, jak diskutuje s učiteli – a ti zírají, jak může být kluk tak moudrý.

Marie ho pokárá:

„Synu, proč jsi nám to udělal?“

A Ježíš:

„Proč jste mě hledali? Copak nevíte, že mám být v domě svého Otce?“

(Ano, první Ježíšova zaznamenaná slova jsou náznak, že ví, kdo je jeho skutečný Otec.)

Pak se ale vrátí s nimi domů do Nazareta a:

„Byl jim poslušný.“

(Takže ano – dokonce i Mesiáš musel poslouchat mámu.)

—

Shrnutí na závěr

- **Bůh se narodí do chléva** – žádná sláva, žádné zlaté kolébky. Jen pokora. - **Pastýři první dostávají zprávu** – obyčejní lidé jsou často prvními svědky zázraků. - **Marie přemýšlí, nepostuje** – někdy je lepší chvíli mlčet než mluvit. - **Bůh se nezapomene představit** – ať už v chrámu, uprostřed ulice nebo přes anděla.

—

Hodnocení kapitoly:

□ Poetičnost: 10/10 (chlév, andělé, ticho a hvězdy – co víc si přát) □ Drama: 9/10 (těhotná na oslíkovi, ztracené dítě, andělský flashmob) □ Pointa: 11/10 (Bůh jde na svět potichu, ale všechno tím změní)

Nejlepší věta: > *„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem!“* (*Protože i nebe má někdy koncertní turné.*)

Lukášovo evangelium

Lukáš 3: Rodokmen Ježíše - Když vám Bible dokáže, že i vaše rodina je ještě celkem fajn

—

„A vy jste si mysleli, že váš strýc Pepa je problém...“

Takže Ježíš se nechal pokřtít, Bůh z nebe řekl *„Tohle je můj synáček, ten má náš approval!“* a všichni byli v šoku. A pak – **bum!** – Lukáš hodí na stůl **rodokmen dlouhý jako fronta na vánoční slevy v Tesco.**

Proč? Protože **každý hrdina potřebuje origin story** a u Mesiáše to platí dvojnásob. Takže:

—

1. Ježíš → Josef → Heli →... a pak je to už jen jízda

Lukáš to bere odzadu – začíná u Ježíše a postupuje **až k Adamovi** (protože „proč ne“). A mezi tím je to fakt **jako sledování nekonečného seriálu s divnými postavami**:

- **Josef** – oficiálně „táta“, ale všichni vědí, že to byl spíš **adoptivní rodič s kutilskými sklony**. - **Heli** – buď Josefův tchán, nebo biologický táta, nikdo už neví. Každopádně **zapomenutá postava**, co má teď aspoň slávu v Bibli. - **David** – ten slavnej král, co měl aférku s Batšebou a pak nechal zabít jejího manžela. **Ano, i hrdinové mají špatné dny**. - **Judas** (ne, ne ten Jidáš) – ten, jehož synové **Onan a Šela** se proslavili tím, že **nechtěli plodit děti** (a Bůh je za to seřval). - **Támar** – ta se převlékla za prostitutku, aby nachytala vlastního tchána Judu. **Rodinné večere u nich musely být dost awkward**. - **Rachab** – kananejská špiónka a **profesionální podvodnice**, co pomohla Izraelcům dobýt Jericho. - **Rút** – cizinka, co šla **v noci za Boázem pod peřinu** (a všichni věděli proč). Nakonec se stala prabábou Davida.

A to nemluvíme o všech těch **zapomenutých jménech**, co znějí jako vyvolávač z nějakého fantasy RPG:

„Arni, Admin, Kosam... počkej, kdo to vůbec byl?!“

—

2. Proč tam jsou všechny ty divné postavy?

Lukáš tím říká:

1. **Bůh nepotřebuje dokonalou rodinu** – klidně použije podvodnice, cizince a lidi s pochybnou morálkou. 2. **Ježíš není jen pro Židy** – když v rodokmenu najednou skočíte od Abrahama k Adamovi, je to jasná zpráva: *„Spása je pro všechny, i pro ty, co nemají izraelský pas.“* 3. **Historie není černobílá** – i ti největší hrdinové Bible měli **momentky, za které by se dnes styděli na sociálních sítích**.

*(Představte si, že by dnes někdo vyvěsil rodokmen politika a tam by bylo: *„Tady má dědečka, co podváděl s daněmi, a prabábu, co vedla nelegální kasino.“* Bible to dělá úplně stejně!)*

—

3. Proč je ten rodokmen jiný než u Matouše?

- **Matouš** (píše pro Židy) začíná u **Abrahama** a zdůrazňuje krále (David, Šalomoun...). Jeho verze je jako **oficiální státní dokument**. - **Lukáš** (píše pro pohany) jde až k **Adamovi** (= *„Ježíš je pro všechny, nejen pro vyvolené“*). Jeho verze je spíš jako **drb o celebritách**.

*(A oba si vybírají, co chtějí zdůraznit – protože **kdo by četl 500 jmen v řadě?**)*

—

Hodnocení rodokmenu

☐ **Zajímavost:** 8/10 (je tam drama, sex, podvody – jako dobrý seriál) ☐ **Důležitost:** 10/10 (ukazuje,

že Bůh pracuje i skrze bordel) ☐ **Čtivost:** 5/10 (když to čtete poprvé, tak vás po 20 jménech přestane bavit)

Nejlepší postavy: ☐ **Támar** – nejlepší podvod v Bibli ☐ **Rachab** – špiónka, co změnila dějiny ☐ **David** – král, co ukázal, že i hříšník může být „muž podle Božího srdce“

—

Pokračování příště: 4. kapitola - Ježíš vs. ďábel: Největší pouštní duel všech dob!

(Satan nabídne rychlý úspěch, Ježíš mu to rozmlátí citáty z Bible. EPIC.)

Chcete to vidět v podobném stylu? ☐☐

From:

<https://cesty.in/> - Cestovatelské stránky

Permanent link:

https://cesty.in/nasyцени_zastupu?rev=1743775052

Last update: **2025/04/04 15:57**

